

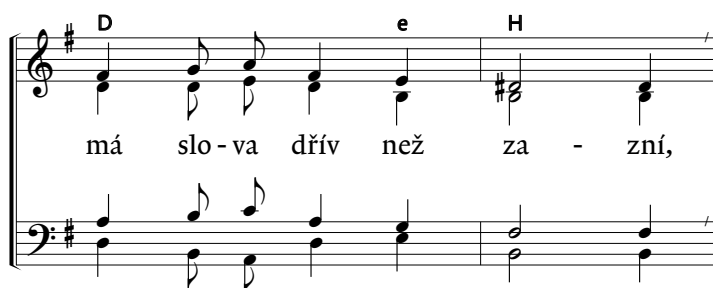
1. Když u - lé - hám, když vstá - vám,
ú - my - sl můj, mé přá - ní

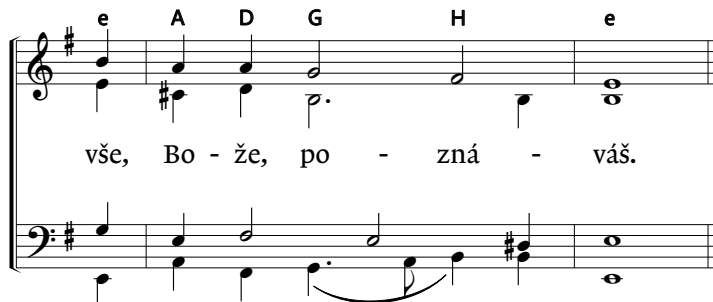
ty zkou - máš mne a znáš,
sám zdáv - na před - ví - dáš.

Kam pů - jdu, kde chci zů - stat,

má slo - va dřív než za - zní,

vše, Bo - že, po - zná - vás.

2. Ať klesám hloub, či stoupám, / ty kráčíš přede mnou. /
Kam skrýt se před tvou tváří, / kam zmizet, uprchnout? /
Tvé divy nelze chápat, / mou mysl bázeň svírá / před mocí
nesmírnou.

3. I kdybych s jitem vzlétl / do končin nejzazších, / když
v temnotách se ztrácím, / v hlubinách bezedných, / tvá
moc mne doprovází. / Noc pro tebe je jasná, / jsi světlem
bloudících.

T: Miloslav Esterle

M: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661

S: Heinrich Schütz, Psalmen Davids, 1661